

POLSKIE OKNA I DRZWI

ZWIĄZEK PRODUCENTÓW, DOSTAWCÓW I DYSTRYBUTORÓW

Rezolucja I Kongresu Stolarki Polskiej

Sosnowiec, 26 luty 2010 roku

Środowisko producentów, dostawców i dystrybutorów stolarki budowlanej, zgromadzone na I Kongresie Stolarki Polskiej w Sosnowcu zaniepokojone brakiem realnej troski władz o coraz wyższe standardy energooszczędności budynków, wyrażające się brakiem w naszym kraju instrumentów motywujących właścicieli i zarządców budynków do prowadzenia prac termomodernizacyjnych, zwraca się do władz Polski o wprowadzenie zachęt finansowych motywujących do podejmowania nakładów na termo-renowację obiektów budowlanych. Zachęty takie stworzone zostały przez wszystkie już niemal rządy krajów Unii Europejskiej. W naszym kraju mamy wciąż do czynienia z jedyną Ustawą o wspieraniu termomodernizacji i remontów, skierowaną raczej do wspólnot mieszkaniowych i spółdzielni, aniżeli do właścicieli dominującego w naszym kraju budownictwa jednorodzinne. W tym zakresie konieczne są zmiany.

Budownictwo (sektor komunalno – bytowy) konsumuje około 40% energii pierwotnej wytwarzanej w Polsce. Ze względu na wieloletnie zaniedbania szczególnie w zakresie ochrony cieplnej budynków sektor ten posiada olbrzymi potencjał oszczędności energii. W szczególności odnosi się on do budynków już istniejących i podejmowanych w nich procesów termo-renowacji. Szczególną rolę w tych procesach zajmuje stolarka budowlana, dzięki której już dzisiaj możliwe jest zaoszczędzenie co najmniej połowy energii grzewczej, traconej dotąd przez przestarzałe przegrody okiennie-drzwiowe.

Obowiązujące aktualnie wymagania w zakresie ochrony cieplnej budynków w Polsce są bodaj najmniej restrykcyjne spośród krajów UE i nie przystają one do obecnego poziomu rozwoju techniki i technologii, ani tempa postępu technicznego w tym zakresie. Na przykład wymagania odnośnie okien wyznaczają granicę ochrony cieplnej na poziomie $U_w < 1,8$, podczas, gdy standardem rynkowym jest obecnie $U_w < 1,5$, a w oknach energooszczędnych wartość ta już dzisiaj przekracza granicę $U_w < 0,9$. Widać więc, że stosowanie oficjalnych wymagań prawnych w stosunku do okien, w praktyce, w kilkudziesięcioletniej perspektywie użytkowania budynków, jest dzisiaj pod każdym względem szkodliwe i nie powinno się nimi kierować przy projektowaniu nowych budynków, ani planowaniu modernizacji budynków istniejących.

Na podstawie art. 9 znowelizowanej Dyrektywy unijnej 2002/91/WE, także Polska będzie niebawem zobowiązana do aktywnego promowania upowszechniania na rynku budynków, których emisje dwutlenku węgla i zużycie energii pierwotnej są niskie lub równe zero. Promocja ta odbywać się ma poprzez opracowywanie planów krajowych zawierających jasne definicje i cele w tym zakresie oraz określenie pośrednich wartości procentowych udziału takich budynków w ogólnej liczbie budynków i w stosunku do łącznej powierzchni użytkowej w 2015 r., czyli wymaga przedstawienia harmonogramu wdrażania tych działań.

Państwo i jego instytucje są dzisiaj największym właścicielem budynków w naszym kraju, zarządzając tysiącami urzędów, biur, szkół szpitali i innych budynków użyteczności publicznej. Ich efektywność energetyczna ma pełnić niebawem rolę wzorcową dla wszelkiego rodzaju budownictwa poprzez wdrożenie instrumentu tzw. zielonych zakupów. Ze względu na interes społeczny oraz poprawę stanu środowiska pożądane i celowe jest więc, aby w zamówieniach publicznych kryterium najniższej ceny nie pozostało jedynym kryterium oceny ofert, a żeby aspekty środowiskowe i ochrona przed stratami ciepła były uwzględniane jak najszerzej. Z tego też względu wyznaczenie celów dla termomodernizacji budynków publicznych musi dokonywać się z uwzględnieniem wyższych standardów cieplnych wymienianej stolarki budowlanej, standardów odpowiednich do dzisiejszego stanu techniki okienno-drzwiowej.

Środowisko branży stolarki budowlanej zgromadzone na I Kongresie Stolarki Polskiej w Sosnowcu kieruje do władz ustawodawczych, wykonawczych i samorządowych w naszym kraju apel o stałe podnoszenie standardów energetycznych budynków w Polsce i dostosowanie ich do wciąż rosnących możliwości technicznych służących temu zadaniu materiałów budowlanych. Proponujemy, aby w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, wprowadzić górną granicę współczynnika U dla okna referencyjnego na maksymalnym poziomie : $U_w < 1,5$.

W imieniu producentów okien, drzwi i fasad, deklarujemy pomoc merytoryczną i daleko idącą współpracę dla wyznaczenia właściwych standardów dla wyrobów stolarki budowlanej, służących wdrożeniu w naszym kraju postanowień Dyrektywy unijnej 2002/91/WE.

Uczestnicy I Kongresu Stolarki Polskiej
Sosnowiec, 26 luty 2010 roku

